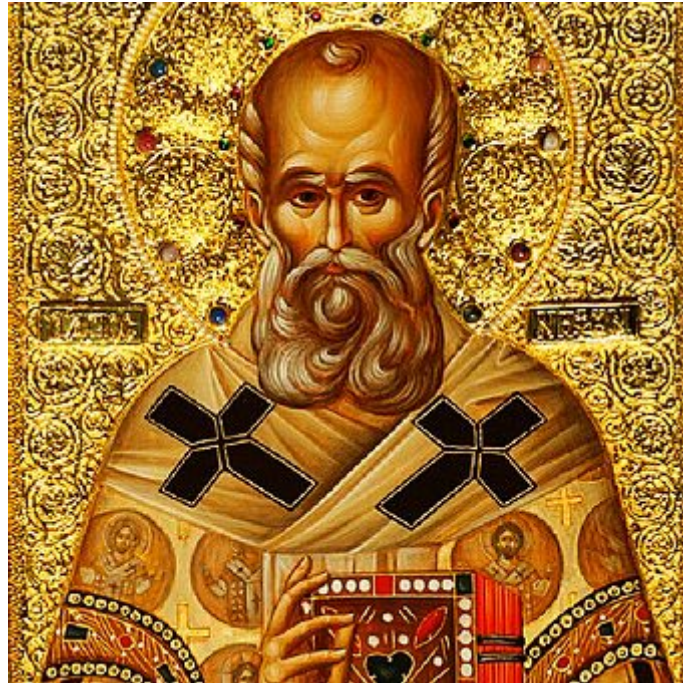

Ο Άγιος Νήφων, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως

/ [Βίοι Αγίων](#)

Λιπὼν ὁ Νήφων τὴν κάτω προεδρίαν
Χριστῷ παρέστη τῷ προέδρῳ τῶν ὄλων.

Βίος

Τιμάται σήμερα, 11 Αυγούστου, η μνήμη του Αγίου Νήφωνος, Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως.

Ο Άγιος Νήφων έλαμψε κατά τον ΙΕ΄ αιώνα. Οι γονείς του, Νικόλαος και Μαρία, ήταν ευσεβείς και πλούσιοι. Ο Άγιος Νήφων, κατά κόσμον Νικόλαος, είχε δύο αδέλφια, τον Δημήτριο και τη Μαρία. Γεννήθηκε πιθανότατα στον Μυστρά, γύρω στο 1418, και αξιώθηκε να λάβει πολύ καλή μόρφωση, εκκλησιαστική και θύραθεν. Είχε δε ο Άγιος Νήφων τέτοιο χάρισμα λόγου και σοφίας, «ώστε όλοι θαύμαζαν την σύνεση των λόγων του».

Ο Άγιος Νήφων, προτού ακόμη ενηλικιωθεί, εγκατέλειψε τη χήρα μητέρα του και μετέβη στη Μονή «Πολεμάρχα» στην περιοχή της Επιδαύρου. Εκεί υποτάχθηκε στον ασκητή Αντώνιο, έγινε μοναχός και έλαβε το όνομα Νήφων. Από την αρχή της μοναχικής του πολιτείας «ἀργὸν λόγον δὲν ὠμίλησε ποτέ, οὔτε ἐγέ- λασεν,

οὔτε βιβλίον ἐκκλησιαστικὸν ἀνέγνωσε χωρὶς νὰ χύσῃ δάκρυα, οὔτε λόγον ὠμίλησε ποτὲ χωρὶς τὴν εὐλογίαν τοῦ Γέροντός του». Εἶχε δε ως εργόχειρο τὴν καλλιγραφία, διότι ἦταν ἀριστος καλλιγράφος.

Μετά τον θάνατο τοῦ γέροντός του, τοῦ ἀσκητοῦ Ἀντωνίου, ὁ Ἅγιος Νήφων ἐγίνε υποτακτικὸς στον σοφότατο Ἀγιορείτη Ἱερομόναχο Ζαχαρία καὶ ἐμεινε μαζί του στο Μοναστήρι τῆς Θεοτόκου στὴν Ἀχρίδα. Τέλος, κατέφυγε στο Ἅγιον Ὄρος, στὴν Ἱερά Μονή Διονυσίου, ὅπου χειροτονήθηκε διάκονος καὶ ἱερεὺς καὶ «ἡγωνίζετο περισσότερον εἰς τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνας».

Ὁ Ἅγιος Νήφων, διετέλεσε Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης (1482-1486), κατόπιν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως τρεῖς φορές (1486-1488, 1497-1498, 1502) καὶ ἐν τέλει (1498-1505) Ἀρχιεπίσκοπος Δακίας καὶ Βλαχίας (σημερινῆς Ρουμανίας).

Ὁ Ἅγιος μετά τὴ Ρουμανία πῆγε στὴ Μονή Διονυσίου τοῦ Ἀγίου Ὄρους, ὅπου με πολλή ταπείνωση ἐμφανίστηκε ως δόκιμος καὶ ζήτησε νὰ τον προσλάβουν ως ἀρχάριο μοναχό. Μάλιστα εἶπε πως ονομαζόταν Νικόλαος. Εκεί του ἀνατέθηκε τὸ διακόνημα τοῦ βουρδουνάρη. Σύντομα ὅμως στον Ἡγούμενο τῆς Μονῆς παρουσιάστηκε ὁ Τίμιος Πρόδρομος καὶ του εἶπε αὐστηρά:

«Μέχρι πότε θα ἔχετε τον Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη βουρδουνάρη; Σύναξε ὅλη τὴν Ἀδελφότητα καὶ πηγαίνετε νὰ προὔπαντήσετε τον πατριάρχη Νήφωνα. Πηγαίνετε νὰ του ἀποδώσετε τὴν τιμὴ που ἀξίζει στὴν ἀρχιεροσύνη του, προτοῦ νὰ ζημιωθεῖτε εσεῖς με τὴ συμπεριφορά που κρατάτε ἀπέναντί του».

Ἀμέσως λοιπόν, βγήκαν ἔξω ὅλοι οἱ πατέρες μαζί με τον Ἡγούμενο, κρατώντας στα χέρια τους λαμπάδες καὶ θυμιατά, γιὰ νὰ προὔπαντήσουν τον Πατριάρχη που ἐρχόταν ἀπὸ τὴ βοσκὴ με τὰ μουλάρια φορτωμένα καυσόξυλα. Ὁ Ἡγούμενος καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοί ἐπесαν στα πόδια του καὶ του ζητούσαν συγνώμη, καὶ μάλιστα ἐκεῖνοι που ἐν ἀγνοίᾳ τους τον εἶχαν λυπήσει περισσότερο.

Στον τόπο ὅπου ἐγίνε ἡ υποδοχή, ἐκτίσαν ἀργότερα ἓνα γραφικὸ προσκυνητάρη, γιὰ νὰ θυμίζει τὴν ἐσχάτη ταπείνωση του μεγάλου αὐτοῦ Ἀγίου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοῦ Πατριάρχῃ Κων/λεως Νήφωνα.

Με τον θεάρεστο αὐτὸν βίο καὶ τὶς θεόπνευστες διδαχές του τελείωσε οσιακά τὴ ζωὴ του τὸ 1508 σε βαθύτατο γήρας στὴν Ἱ. Μονή τοῦ Οσίου Διονυσίου.

Μετά τὴν κοίμηση τοῦ Ἀγίου ὁ κατὰ πνεῦμα υἱός του, ἡγεμόνας Νεάγκος Βασσαράβας (1512-1521), ζήτησε νὰ μεταφερθοῦν τὰ Τίμια Λείψανα τοῦ Ἀγίου στὴ Βλαχία πρὸς εὐλογία τοῦ λαοῦ καὶ εἰρήνευση τῆς ταραγμένης χώρας. Σήμερα στὴ Ρουμανία φυλάσσεται εὐλαβικά ἡ κἀρα καὶ τὸ χέρι τοῦ Ἀγίου. Στὴ μονὴ Διονυσίου φυλάσσονται τὰ υπόλοιπα Τίμια Λείψανά του σε θαυμάσια λειψανοθήκη, που δώρισε

ο ηγεμόνας Νεάγκος.

Την 10η Αυγούστου 1966 τεμάχιο του Ιερού Λειψάνου του Αγίου Νήφωνος, και συγκεκριμένα «ὁ πῆχυς τῆς παντίμου αὐτοῦ δεξιᾶς», παρεδόθη ἀπὸ τον Ἡγούμενο τῆς Μονῆς Αγίου Διονυσίου του Αγίου Όρους, περίφημο Γαβριήλ Διονυσιάτη, στην Ιερά Μονή Ταξιαρχῶν Επιδαύρου κατόπιν ενεργειῶν του Μητροπολίτου Ἀργολίδος Χρυσοστόμου Β΄.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ἔργοις ἔλαμψας, τῆς εὐσέβειας, πᾶσαν ἠΰγασας, τὴν Ἐκκλησίαν, τῆς ταπεινώσεως τρόποις ὑψούμενος, ἀσκητικῶς δοξασθεῖς γὰρ ἐν Ἀθωνι, Πατριαρχῶν καλλονὴ ἐχρημάτισας. Νήφων ἔνδοξε, θείων χαρίτων ἔμπλησον, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλῶνοντας.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τῆς Ἐκκλησίας λύχνος ὥφθης παμφαέστατος, τῇ καθαρότητι σοφὲ τῆς πολιτείας σου, τὰς τοῦ Πνεύματος ἐλλάμψεις καταπλουτήσας. Ἄλλ’ ὥς σκεῦος ἀρετῶν καὶ ὑποτύπωσης, καθοδήγησον ἡμᾶς πρὸς βίον κρεῖττονα, τοὺς βοῶντάς σοι: Χαίροις Νήφων Πατὴρ ἡμῶν.

Κάθισμα

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐγκρατείας τοῖς πόνοις καλλωπιζόμενος, ἀρχιερεὺς θεοφόρος καὶ λειτουργὸς ἱερός, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὥφθης ἐν Πνεύματι, καὶ πρὸς ἀγάπην θεϊκὴν, καὶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, παιδεύεις Νήφων παμμάκαρ, ταῖς πρακτικαῖς ὑποθήκαις, καὶ τῷ τοῦ βίου ὑποδείγματι.

Ὁ Οἶκος

Ἄγγελος ἐν τῷ κόσμῳ, Νήφων Ἀρχιεράρχα, ἐδείχθης οὐρανίῳ σου βίῳ· καὶ Ἀποστολικάις δωρεαῖς, τῆς Ἐκκλησίας παιδρύνεις τὸ πλήρωμα· διό σου τὴν λαμπρότητα, θαυμάζοντες, ἀναβοῶμεν·

Χαῖρε, Χριστοῦ ὁ θεῖος θεράπων·

χαῖρε, φωτὸς αὐλοῦ θεάμων.

Χαῖρε, Ἐκκλησίας ὁ λύχνος ὁ πάμφωτος·

χαῖρε, τῆς Δακίας φωστήρ καὶ διδάσκαλος.

Χαῖρε ὕψος ταπεινώσεως δυσκατόρθωτον πολλοῖς·

χαῖρε βάθος θείας γνώσεως καὶ ἀγάπης θεϊκῆς.

Χαῖρε, τῶν ἐν ᾿Αθῶ μοναζόντων ἀλείπτῃς·
χαῖρε, τῆς εὐσεβείας ἱερὸς ὑποφήτης·
Χαῖρε, πυρσὸς δογμάτων τῆς πίστεως·
χαῖρε, λαμπρὸν ταμεῖον τῆς χάριτος·
Χαῖρε, ποιμὴν Βυζαντίου ὁ μέγας·
χαῖρε, Μονῆς τοῦ Προδρόμου τὸ γέρας·
Χαίροις, Νήφων Πατὴρ ἡμῶν.
